

MBRETËRIA E QIELLIT ËSHTË AFËR

Imagjinoni sikur të mbledhim për një eksperiment dhjetë njerëz që dinë se si të gjuajnë me shigjeta. Të gjithë shkojmë në një fushë të madhe në mes të natës. Shigjetarët marrin udhëzimet: «Një shënjestër me një rreth të zi në mes është vendosur gati 90 metra larg nga ju. Shenjstra mund të jetë përpara ose mbrapa jush, në të djathtën ose në të majtën tuaj. Ju e kuptoni se s'mund ta shikoni shënjestrën për arsye të errësirës. Secilit shigjetar i jepen dhjetë shigjeta. Qëllimi i këtij eksperimenti është që të shikojmë në se ndonjëri nga ju mund ta gjuajë shigjetën në qendër të shënjestrës.» Të gjithë me radhë, pasi u lidhen sytë, fillojnë të gjuajnë në errësirë me shigjetat tyre drejt shënjestrës. Disa gjuajnë në të djathtën, disa në të majtë, disa gjuajnë përpara, disa të tjerë kthehen dhe gjuajnë mbrapa. Me kalimin e kohës, 100 shigjeta u gjuajtën në errësirën e asaj nate. Më pas, me ndihmën e dritave të dorës, gjejmë shënjestrën. Përgjigju kësaj pyetjeje: Sa shigjeta mendon se do të jenë në qendër të shënjestrës? «Asnjë. Asnjë shigjetë e vetme», do të përgjigjeshit. «Njerëzit me sy të mbyllur nuk mund të gjuajnë në shënjestër, sepse ata nuk shikojnë.» Natyrisht, ti po thua të vërtetën. Megjithatë, mendo për këtë fakt, Perëndia na ndihmon që të bëjmë gjithçka që nuk jemi në gjendje ta bëjmë vetë.

Gjatë kohës së Testamentit të Vjetër dhe gjatë misionit të Jezusit, shigjetat profetike drejtoheshin për nga e ardhmja. Me kalimin e kohës u bëmë dëshmitarë të ngjarjeve në të ardhmen. Tani mund të shikojmë se çdo shigjetë u gjuajt me saktësi në shënjestër. Disa nga ato ishin profeci «emrash», në të cilat emrat e njerëzve dhe vendeve u profetizuan. Disa ishin «profeci të dyfishta»: ato profetizuan për ditën e *profetit* dhe *ditën e Mesisë*. Disa të tjera ishin «profeci specifike», që tregonin llojet e ndryshme të profecive dhe mënyrat se si do të realizoheshin. Pavarësisht nga llojet e profecive, ato të gjitha u përmbushën. Çdo shigjetë profetike e goditi shenje-

strën pikërisht në qendër.

Le të shikojmë në mënyrë të veçantë profecitë që Jezusi bëri për mbretërinë apo për kishën. Jezusi është Mbreti dhe Kryepriifti ynë, por ai është gjithashtu Profeti i Perëndisë. Moisiu tha: «Zoti, Perëndia yt, do të krijojë për ty një profet si unë në mes teje dhe vëllezërve të tu, atë kemi për ta dëgjuar» (Ligji i Përtërirë 18:15). Te Veprat 3:22–23, Pjetri e interpretoi këtë profeci të Moisiut në lidhje me Jezusin. Gjithashtu shkrintari i librit të Hebrenjve shkroi për Jezusin: «Perëndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë mënyra etërve me anë të profetëve, së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit,...» (Hebrenjve 1:1–2).

Jezusi, si profet i Perëndisë, predikoi shpesh rreth kishës apo mbretërisë që do vinte. Po ashtu, si gjithë profecitë e tjera të kohës së Testamentit të Vjetër, gjithë profecitë e Tij dolën të vërteta.

Mendoni për parashikimin që Jezusi bëri për kishën. Parashikimet e tij të ndihmojnë në mënyrë të veçantë për të përcaktuar kohën dhe natyrën e fillimit të mbretërisë.

Çfarë parashikimesh bëri Ai për kishën apo për mbretërinë?

MBRETËRIA DO TË VIJË SHPEJT

E para, Jezusi parashikoi se mbretëria do të vinte shumë shpejt. Ajo ishte afër. Koha e themelimit të saj do të vinte, siç themi ndonjëherë, «sa hap e mbyll sytë».

Gjon Pagëzori përgatiti rrugën për misionin e Jezusit duke iu predikuar njerëzve se duhet të pendoheshin, sepse mbretëria ishte «afër». Mateu tha për Gjonin: «Tani në ato ditë erdhi Gjon Pagëzori, që predikonte në shkretëtirën e Judesë dhe thoshte: “Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër”» (Mateu 3:1–2). Pas tundimeve dhe pagëzimit të Tij, Jezusi e filloi misionin e Tij në tokë duke predikuar ardhjen e mbretërisë, të njëjtin mesazh që kishte

predikuar edhe Gjoni. Mateu shkroi: «Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikojë dhe të thotë: “Pendo-huni, sepse mbretëria e qiejve është afër”» (Mateu 4:17). Kur Jezusi dërgoi dymbëdhjetë apostujt për të predikuar urdhëresën e tij, Ai tha: «Shkoni dhe predikoni duke thënë: “Mbretëria e qiejve u afrua”» (Mateu 10:7).

Fraza «është afër» në predikimin e Gjonit dhe Jezusit tregon dy të vërteta për mbretërinë që do të vinte: E para, mbretëria nuk kishte ardhur në kohën që ata po predikonin, por i përkiste të ardhmes dhe, e dyta, mbretëria do të vinte shpejt; ajo do të vinte në të ardhmen e afërme.

Fraza «është afër» dhe fjala «afër» ashtu si janë përdorur nga Gjoni dhe Jezusi na drejtojnë në një kohë të ardhme, kur mbretëria do të vinte. Gjithashtu, ato na kujtojnë për një kohë kur mbretëria nuk ishte e pranishme, kur mbretëria s'kishte ardhur. Si rrjedhim, nuk duhet të kërkojmë praninë e mbretërisë gjatë ditëve kur Gjoni dhe Jezusi po predikonin se mbretëria e qiellit është «afër», por duhet ta kërkojmë ardhjen e saj në fund të misionit të Jezusit apo menjëherë pas misionit të Tij.

DO TË VIJË ME FUQI

E dyta, Jezusi predikoi që mbretëria do të vinte me fuqi të madhe dhe hyjnore. Marku 9:1 thotë: «Pastaj u tha atyre: “Në të vërtetë ju them se midis jush që jeni këtu ka disa që nuk do të shijojnë vdekjen para se të shohin të vijë me fuqi mbretëria e Perëndisë.”»

Danieli predikoi se mbretëria do të vinte në një kohë të ardhme të largët nga koha e tij, në një kohë që do të vinte mbasi tre perandori të ishin shkatërruar dhe perandoria e katërt të kishte filluar të drejtonte botën (Danieli 2:36–44). Të dy, Gjon Pagëzori dhe Jezusi kishin predikuar më parë se mbretëria ishte «afër» (Mateu 3:2, 4:17). Te Marku 9:1 Jezusi lajmëroi se mbretëria do të vinte me fuqi të madhe gjatë jetës së disave prej ndjekësve të Tij. Parashikimet e Zotit tonë bëjnë që të nxjerrim tre përfundime. E para, mbretëria do të vinte gjatë jetës së disa njerëzve që ishin të pranishëm kur Jezusi foli. E dyta, është e mundur që jo çdo njeri që ishte rreth Jezusit do të ishte gjallë kur të vinte mbretëria. E treta, një nga shenjat identifikuese të ardhjes së mbretërisë do të ishte fuqia hyjnore që do ta shoqëronte atë.

Ne shpesh përdorim shenja dalluese për të shpjeguar diçka. Për shembull, kur gruaja më kërkon të blej bukë në dyqan, ajo do ta përcaktojë qartësisht llojin e bukës që dëshiron. Zakonisht, ajo do të më japë emrin dhe llojin e bukës. Ajo do të thotë: «Bli

një bukë të bardhë.» Pa më dhënë shpjegimet, ajo e di se unë do të blej një bukë të ndryshme nga ajo që na nevojitet.

Shenjat dalluese për themelimin e mbretërisë fillojnë të shfaqen. E dimë nga parashikimet e Gjonit dhe të Jezusit se ardhja e mbretërisë ishte «afër». Kjo do të thotë se duhet ta kërkojmë ardhjen e saj afër fundit të misionit të Jezusit apo menjëherë mbas misionit të Tij. Gjithashtu, e dimë se mbretëria do të vinte me fuqi gjatë jetës së disa bashkëkohësve të Jezusit (shikoni te Marku 9:1). Mbretëria ishte afër dhe do të vinte me fuqi.

DO TË VIJË ME FRYMËN

E treta, Jezusi tha në parashikimet e Tij se mbretëria do të vinte kur Fryma do të vinte. Pak kohë para ngritjes në qiell, Jezusi u tha apostujve të Tij: «Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju» (Veprat 1:8). Ardhja e mbretërisë do të karakterizohej me marrjen e Frymës së Shenjtë.

Jezusi më parë kishte thënë se disa nga ata që po qëndronin me të do të shikonin mbretërinë e Perëndisë që të vinte me fuqi (Marku 9:1). Te Veprat 1:8 Ai u tha apostujve se ata do të merrnin fuqinë kur Fryma e Shenjtë të vinte mbi ta. Ai do ta quante këtë ardhje të Frymës së Shenjtë mbi apostujt si pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Luka, kur shkroi për dy ditët e fundit që Jezusi kaloi me apostujt, tha këto fjalë:

Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit: «Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë, sepse Gjoni pagëzoi me ujë, po ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh.» Kështu ata që ishin mbledhur bashkë e pyetën, duke thënë: «Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërinë e Izraelit?», por ai u tha atyre: «Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet. Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut» (Veprat 1:4–8).

Luka shkruan se, edhe në një rast tjetër, Jezusi u tha atyre: «Dhe ju jeni dëshmitarët e këtyre gjërave. Dhe ja, unë po dërgoj mbi ju premtimin e Atit tim, por ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit deri sa të visheni me pushtet nga lart» (Luka 24:48–49).

Mësuesit thonë gjithmonë se «përsëritja është nëna e dijes». Gjithashtu mund të themi se «vlerësimi i fakteve për një rast është ligji i saktësisë». Shikoni me kujdes faktet që kanë të bëjnë me ardhjen e mbretërisë. E para, e dimë se mbretëria ishte «afër» dhe kjo u tha gjatë fillimit të misionit të Jezusit. E

dyta, e dimë se mbretëria do të vinte gjatë jetës së disa njerëzve që e shoqëronin Jezusin në misionin e Tij. E treta, e dimë se mbretëria do të vinte me fuqi. E katërta, e dimë se fuqia do të vinte kur Fryma e Shenjtë të zbriste mbi apostujt. E pesta, e dimë se ardhja e Frymës së Shenjtë ishte vetëm pak ditë larg nga koha kur Jezusi u foli apostujve të Tij, ndoshta për herë të fundit, rreth pagëzimit të tyre me Frymën e Shenjtë. E gjashta, e dimë se apostujt duhet të prisnin në Jeruzalem për ardhjen e Frymës së Shenjtë dhe për marrjen e fuqisë.

Kur u plotësuan këto parashikime të Jezusit? Kur erdhi mbretëria?

A nuk u plotësuan të gjitha këto premtime gjatë ditës së Rrëshajëve? Në ditën e Rrëshajëve, Fryma e Shenjtë zbriti mbi apostujt (Veprat 2:1–4). Me zbritjen e Frymës së Shenjtë, apostujve iu dha fuqi nga qielli që të dëshmonin nëpër të gjithë perandorinë Romake rreth Krishtit të ringjallur. Kur iu drejtua turmës së mbledhur, Pjetri e identifikoi zbritjen e Frymës së Shenjtë si përmbushje të profecive të Joelit (Joeli 2:28–31; Veprat 2:16), të cilat e quajnë zbritjen e Frymës së Shenjtë si fillimin e «ditëve të fundit». Gjithashtu Pjetri deklaroi se në atë kohë Krishti ishte ulur në anën e djathtë të Perëndisë duke mbretëruar si Zot dhe Krisht. Jezusi u ringjall dhe u kurorëzua. Pjetri tha: «Ai, pra, duke qenë i ngritur në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përhapur atë që ju tani shihni dhe dëgjoni» (Veprat 2:33). Në përgjigje të fjalimit të Pjetrit, tre mijë veta iu bindën Perëndisë dhe duke besuar, duke u penduar dhe duke u pagëzuar për faljen e mëkateve, ata iu shtuan kishës (Veprat 2:41).

Kjo ditë, Rrëshaja e parë pas ringjalljes së Krishtit, pa dyshim, është koha e ardhjes së mbretërisë. E thënë në një mënyrë tjetër, ajo është koha kur Krishti themeloi kishën e Tij. Edhe pse fjalët «kishë» dhe «mbretëri» u referohen aspekteve të ndryshme të mbretërimit të tanishëm të Krishtit, të dyja i referohen të njëjtës marrëdhënie me Perëndinë

dhe me Krishtin. Kisha është forma tokësore e mbretërisë së përjetshme të Perëndisë.

KONKLUZIONI

Kisha u profetizua nga Jezusi dhe profecitë e Tij u përmbushën në Ditën e parë të Rrëshajëve, pas ringjalljes së Tij. Ai predikoi se mbretëria ishte afër, se do të vinte me fuqi dhe do të vinte me Frymën e Shenjtë. Të gjitha këto parashikime u përmbushën me ngjarjet që tregohen në kapitullin e dytë të librit të Veprave.

Është me të vërtetë privilegj që të jetosh në Periudhën Kristiane! Ne nuk jetojmë në «kohën kur mbretëria do të vijë», kur shpresohet se një ditë ajo do të vijë, ashtu si thanë profetët. Ne jetojmë në një «kohë kur mbretëria ka ardhur». Nuk është e nevojshme të pyesim: «Si do të jetë kur të vijë mbretëria?» Mbretëria është këtu dhe mund të jetojmë si qytetarë të saj, duke marrë pjesë në gjithë bekimet hyjnore të cilat na u siguruan nga vdekja e Jezusit dhe nga themelimi i mbretërisë. Kjo kohë u profetizua nga profetët, madje edhe engjëjt dëshironin të vëzhgonin të vërtetat që po profetizoheshin (1 Pjetër 1:10–12). Vetë jeta e Jezusit dhe misioni i Tij në tokë hodhën themelet e Mbretërisë së Perëndisë. Mbretëria tani ka ardhur dhe jeta, misioni dhe vdekja e Jezusit u përmbushën me ardhjen e saj.

Ndoshta tragjedia më e madhe njerëzore është t'i kthesh krahët mundësisë që të ofrohet. Kjo është një tragjedi e dimensioneve të mëdha, sepse tregon se sa të vështirë e kemi ndonjëherë të bëjmë gjërat që janë jo vetëm të lehta për t'u bërë, por edhe të domosdoshme. Natyrisht, nuk mund të ketë tragjedi më të madhe në botë se sa ajo e një njeriu që jeton në këtë kohë, në kohën kur Mbretëria e Perëndisë ekziston dhe refuzon të hyjë në të dhe të jetojë si qytetar i saj.

Jezusi i tha Nikodemit: «Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë» (Gjoni 3:5). A keni hyrë ju në mbretërinë e Perëndisë?

Autor: *John L. Kachelman, Jr.*
Marrë nga studimi: *“Perëndia kundër ateizmit”*
© 2002, 2003 E VERTETA PER SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara